

■ **Золоті руки**

Новий шедевр від Олени Медведєвої: вишита книга Ліни Костенко

72 поетичні твори вміщені на 34 сторінках унікальної збірки «Я поцілую мальву у щоку», над якою під керівництвом знаної рівненської мисткині працювали відомі у краї жінки. Результат роботи — п'ятикілограмовий фоліант висотою 60 і шириною 42 сантиметри!

на тим, що змогла поділитися своїм щастям з іншими, — розповідає авторка ідеї. — У мене завжди є бажання ділитися своїм добром, своєю радістю. Воно потім неодмінно повертається сторицею. Думаю, всі, хто доклав зусилля до роботи, відчувають гордість, гортаючи сторінки готової книги і знаходячи на них своє вишите слово, — міркує Олена Медведєва.

Зокрема, частинку своєї душі залишили на полотні заступник міського голови Рівного Галина Кульчинська, акторка облмуздрамтеатру, яка виконала роль Марусі Чурай, Ніна Ніколаєва, волонтерка, котра стала військовослужбовцем, Вікторія Шинкаренко, вчитель української літератури 6-ої школи обласного центру, багатодітна мама — вихователька дитячого будинку сімейного типу, переможниця всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» і героїня публікації нашої газети Орися Примак та інші майстрині.

— Книга вишивалася у мирі і великій радості — сподіваюся, читачі це відчують, гортаючи її сторінки. Радію, що вдалося зануритись у поетичне слово Ліни Костенко і збагатитися його енергетикою, — зауважила під час презентації Олена Медведєва.

А заступник мера Рівного Галина Кульчинська прочитала лист від Оксани Пахльовської: «Дякуємо за такий несподіваний прекрасний сюрприз! І за таку уважну пам'ять і оригінальне святкування маминого Дня народження! З особливим вітанням від Ліни Василівни, обнімаємо — добра і світла Вам особисто і Вашому прекрасному Місту!» — написала донька Ліни Костенко. ■

фото charivne.info.

Мирослава КОЗЮПА

Про креативні книги рівнянки ми вже писали не раз: дивувала майстриня наших читачів вишитими «Кобзарем» Тараса Шевченка, і «Народною піснею» Івана Франка, і чотирма Євангеліями, і змістовним мандрівником-путівником «Рівненський Буквар». Нещодавно до колекції вишитих скарбів Олени Медведєвої додалася нова доробка — збірка творів Ліни Костенко, яку представили у день 88-річчя поетеси.

Трудилися над цим шедевром упродовж двох років, а вірші допомагали вибирати закохані у творчість Ліни Василівни земляки. Майстриня продумувала кожну сторінку — щоб композиція твору була повною, рядки не переходили на інші. Великі чіткі літери вишили чорними нитками. Аби читання було легким, пані Олена навіть створила власний авторський шрифт у техніці «стебнівка» та запатентувала його. А от світло-зелені сторінки-полотна вона фарбувала власноруч, бо тканини потрібної гами у про-

дажу не знайшла. Обкладинку з найтоншої шкіри зеленого кольору виготовлено спеціально у Львові й оздоблено мальвами, їх саме для цього проєкту намалювала художниця Наталія Серветник. Такі ж, тільки у росі, обрамлюють текст. На розмальованому цими традиційними українськими квітами

хибки, наприклад, замість літери «і» — «й» між словами. І тоді доводилося перевишивати, — каже Олена Медведєва. Та про важкі моменти в роботі жінка не згадує. — Коли робиш те, що любиш, то це насо-

« **Аби читання було легким, вона навіть створила власний авторський шрифт у техніці «стебнівка» та запатентувала його.** »

форзаці залишили місце для автографа поетеси, на зустріч із якою сподівається авторка оригінального видання.

Олена Медведєва розповідає, що до збірки увійшли твори різної тематики, та й вишивався кожен вірш по-різному: один — за кілька годин, на інший доводилось витратити декілька днів.

— Сама ж деякі твори вишивала з пам'яті, бо є великою поціновувачкою творчості цієї поетеси. Але потім, коли перевіряла, знаходила деякі по-

лода, і навіть якщо якийсь труднощі виникали — вони швидко забуваються.

Особливо коли вже бачиш результат. До того ж поезія Ліни Василівни зворушує і надихає. Вона і додавала сили.

Назву книги обрали не випадково, бо мальва уособлює духовне коріння людини, є символом любові до рідної землі, до народу, до батьківської хати, саме про це писа-

Фотографуючись біля свого витвору, майстриня зізналася, що тепер спробує передати голкою на полотні легендарну «Лісову пісню» Лесі Українки.

ла Ліна Костенко: «Ну що мені магнолії, агави? Я поцілую мальву у щоку».

— Я не могла привласнити лише собі радість вишитої поезії. Тому поділилася нею з іншими жінками, залучила їх до цього процесу. Хтось вишив літеру, дві, хтось — слово, кілька слів... Але я дуже задоволе-